

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.640 van 1 december 2011
in de zaak A. 202.108/XII-6736**

In zake: Ayse Hasret GUKSU
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ayse Elkilic
kantoor houdend te 9000 Gent
Palinghuizen 76A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW INRICHTENDE MACHT LUCERNA

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van “beslissing van het bestuur van het Lucernacollege van 30 juni 2001”, waarbij wordt beslist dat Ayse Hasret Guksu “het eerste leerjaar van de derde graad van het secundair onderwijs niet met vrucht heeft beëindigd en niet tot het volgende leerjaar mag worden toegelaten”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag over het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing opgesteld op grond van artikel 93

van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 november 2011 en is voortgezet op 21 november 2011.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ayse Elkilic, die verschijnt voor de verzoekende partij en afgevaardigde van de raad van bestuur Metin Özbel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2010-2011 als leerling ingeschreven in het eerste leerjaar van de derde graad humane wetenschappen (ASO), in het Lucernacollege te Melle.

3.2. Einde juni 2011 beslist de delibererende klassenraad om aan verzoekster bijkomende proeven op te leggen voor de vakken Frans en Engels.

Nadat zij de bijkomende proeven heeft afgelegd, neemt verzoekster, volgens haar verklaringen, op 29 augustus 2011 telefonisch contact op met de school om haar resultaten en het oordeel van de delibererende klassenraad

te vernemen. Daarbij zou haar zijn meegedeeld dat haar een oriënteringsattest B werd toegekend, wat verwerende partij evenwel ontkent.

Wanneer de ouders van verzoekster op 31 augustus 2011 de beslissing van de delibererende klassenraad ophalen in de onderwijsinstelling, blijkt alleszins dat aan verzoekster een oriënteringsattest C is toegekend.

Tussen die datum en 2 september 2011 is er blijkbaar nog overleg geweest tussen de ouders van verzoekster en verwerende partij.

Op 2 september 2011, blijkbaar om 13.06u, stuurt verwerende partij een e-mail aan de leden van de over verzoekster delibererende klassenraad met de uitnodiging om op 5 september 2011 opnieuw over haar te delibereren. Die beslissing wordt niet aan verzoekster meegedeeld en ook de Raad van State krijgt hiervan pas kennis op grond van de aanvullende stukken.

Met een faxbericht van eveneens 2 september 2011 om 18.48u verzonden, heeft verzoekster, bij monde van haar raadsman en onwetende dat het schoolbestuur reeds een nieuwe samenkomst van de klassenraad had gepland, beroep ingesteld tegen de beslissing van die klassenraad. In dat beroepschrift staat onder meer het volgende te lezen:

“Mijn cliënten wensen dan ook de beslissing van de klassenraad d.d. 31/08/2011 aan te vechten gezien dit niet in het belang van dochter Ayse Hasret is.

Ayse Hasret wenst immers haar schoolloopbaan verder te zetten in het 6de jaar TSO Toerisme in de school PHTI, alwaar zij op 02/09/2011 ingeschreven werd.”

Op 6 september 2011 stuurt de raadsvrouw van verzoekster opnieuw een faxbericht aan verwerende partij, met het verzoek om de beslissing van de klassenraad en het schoolreglement schriftelijk over te maken. In dit bericht vraagt zij ook om gehoord te worden, indien de klassenraad nog dient bijeen te komen.

Verzoekster verklaart in het inleidend verzoekschrift sindsdien geen bericht omtrent de voortgang van haar beroep meer te hebben ontvangen, uitgezonderd de mededeling, per e-mail van 7 september 2011, van wat zij noemt de eerdere beslissing van de klassenraad en van het schoolreglement. Zij verklaart voorts, zich voorlopig ingeschreven te hebben bij een andere onderwijsinstelling in het eerste jaar van de derde graad Toerisme (TSO).

3.3. Op 8 november 2011 is de behandeling van de zaak verdaagd en is verwerende partij opgedragen om opheldering te verschaffen over de feitelijke toedracht van de zaak. Uit de stukken die vervolgens aan de Raad van State zijn bezorgd blijkt dat de over verzoekster delibererende klassenraad inderdaad opnieuw is samengekomen op 5 september 2011. Die klassenraad heeft klaarblijkelijk zijn eerdere beslissing gehandhaafd.

IV. Nadere precisering van het voorwerp van de vordering

4.1. Bestrijdt verzoekster met haar beroep weliswaar formeel een beslissing van “30 juni 2011”, dan gaat het in het licht van het feitenrelaas op het eerste gezicht in wezen om de beslissing van 5 september 2011, die eveneens de datum van 30 juni 2011 draagt. Wat de datering van de beslissingen van de delibererende klassenraad op 30 juni 2010 betreft, geeft verwerende partij hiermee uitvoering aan een instructie uit de omzendbrief SO64 (Structuur en organisatie van het voltijds secundair onderwijs, punt 8.2.5.1.) en volgt zij het model van oriënteringsattest dat met de ter zake relevante regelgeving in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Vooralsnog wordt dan ook aangenomen dat verzoekster bij de Raad van State met het voorliggende beroep opkomt tegen de chronologisch laatste over haar genomen beslissing, te weten dus de beslissing van 5 september 2011 van de delibererende klassenraad.

4.2. Waar die klassenraadbeslissing te situeren is in het verloop van de administratieve beroepsprocedure en of die beslissing van 5 september 2011 met andere woorden al wel de aanvechtbare eindbeslissing is, zijn vragen die onbeantwoord mogen blijven, gelet op wat volgt.

V. Toepassing korte debattenprocedure - ontvankelijkheid van het beroep

5. Zowel het hiervóór aangehaalde beroepschrift van 2 september 2011 als de strekking van en toelichting bij de door verzoekster in het inleidend verzoekschrift aangevoerde middelen, wijzen uit dat zij door het instellen van haar beroep enkel nastreeft dat haar een oriënteringsattest B zou worden verleend in plaats van een C-attest. Met dat B-attest wil zij, steeds volgens haar stukken, ingeschreven worden “in het 6de jaar TSO Toerisme in de school PHTI”.

6. Daarbij verliest verzoekster evenwel uit het oog dat artikel 40, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs (hierna: organisatiebesluit), verhindert dat een oriënteringsattest B wordt toegekend aan een leerling, zoals verzoekster, van het eerste leerjaar van de derde graad van het algemeen secundair onderwijs.

Dat doet besluiten dat een nietigverklaring van de bestreden beslissing onmogelijk het door haar beoogde voordeel kan opleveren. In die omstandigheden moet verzoekster het belang bij haar beroep ontzegd worden.

Door mondeling voor de Raad van State te pleiten dat zij alsnog wil strijden voor een A-attest, verandert verzoekster fundamenteel het geweer van schouder. Met dit mondeling betoog ter terechtzitting, dat overigens strijdt met al haar eerdere stellingnamen waarin zij zich neergelegd scheen te hebben bij het feit dat haar een A-attest werd ontzegd, mag de Raad van State in de voorliggende procedure geen rekening houden.

7. Het auditoraat heeft terecht gemeend dat het beroep slechts korte debatten vereist.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is.

VI. De vordering tot schorsing

8. De verwerping van het beroep tot nietigverklaring heeft tot gevolg dat ook de vordering tot schorsing, die er het accessorium van is, verworpen moet worden.

VII. Kosten

9. Verzoekster klaagt er zich in haar middelen in wezen over dat de beroepsprocedure die zij tegen een voor haar ongunstige examenbeslissing heeft opgestart, door verwerende partij niet werd behandeld.

10. In de fase van het onderzoek door het auditoraat is verwerende partij er niet toe gekomen die stelling te ontkrachten. Integendeel, zij bevestigt telefonisch aan de auditeur-verslaggever dat verzoekster zich met het juiste fax-nummer tot het schoolbestuur heeft gewend. Verwerende partij vreest echter -zo verklaarde zij eveneens telefonisch aan de auditeur-verslaggever- dat het betrokken faxbericht, door welke omstandigheid dan ook, aan haar aandacht is ontsnapt.

Deze uitleg is ontoelaatbaar. Een orgaan van actief bestuur dat krachtens de regelgeving ermee belast is een georganiseerd administratief beroep te behandelen, is verplicht over dat beroep uitspraak te doen. Artikel 115/4 van de Codex Secundair Onderwijs verplicht verwerende partij overigens om uiterlijk 15 september een eindbeslissing te nemen, daargelaten nog dat een school die het met haar leerlingen goed voor heeft alles in het werk moet stellen om die leerling

duidelijkheid te verschaffen over haar situatie, liefst nog vóór de aanvang van het nieuwe schooljaar.

11. Nadat de behandeling van de zaak is uitgesteld, wijzigt verwerende partij haar verklaringen en betoogt zij dat het door verzoekster gebruikte faxnummer om haar beroepschrift aan de beroepscommissie over te maken, niet correct is. Zij zegt daarover dat het “noch het faxnummer van Lucernacollege Gent, noch dat van de hoofdzetel” is en dat onder meer “via de website www.lucerna.be of de website van het departement onderwijs [...] het nummer van de hoofdzetel (de Inrichtende Macht) gemakkelijk achterhaald [kan] worden. Omdat de fax verstuurd werd naar een foutief nummer, heeft die ons nooit bereikt”.

Daarbij passen de volgende bedenkingen:

- ter terechtzitting verklaart verwerende partij dan toch één van de beide faxberichten ontvangen te hebben -dat van 6 september 2011, waar immers daags nadien per e-mail op is gereageerd- terwijl de raadsvrouw van verzoekster in de beide gevallen hetzelfde faxnummer heeft gebruikt;
- de website van het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap verspreidt als faxnummer van de vzw Inrichtende Macht Lucerna wel degelijk het nummer dat verzoekster op haar briefwisseling heeft vermeld;
- dat faxnummer mag dan volgens de website van verwerende partij niet toebehoren aan het schoolbestuur of het Lucernacollege te Melle, het is dan weer wel het nummer van het Lucernacollege te Brussel (Anderlecht);
- het Lucernacollege te Brussel is gevestigd aan de Industrielaan 31 te Anderlecht, en laat daar nu net ook het schoolbestuur zijn zetel hebben.

Voorts bedenkt de Raad van State dat verwerende partij zelf nooit aan verzoekster heeft meegedeeld dat zij na het overleg overeenkomstig artikel 115/4, 2°, van de Codex Secundair Onderwijs -of overeenkomstig artikel 115/5 van die Codex eigener beweging- heeft beslist om de delibererende klassenraad opnieuw samen te roepen op 5 september 2011 en dat zij aan verzoekster in de e-mail van 7 september 2011 evenmin heeft verduidelijkt dat de daarbij

gaande beslissing van de klassenraad een nieuwe beslissing is, resultaat van een nieuwe deliberatie op 5 september 2001. Op het enkele zicht van die beslissing kon verzoekster dat ook niet zo begrijpen, aangezien ze enkel is gemotiveerd door de opgave van haar tekorten en als datum, zoals gezien, 30 juni 2011 draagt.

Blijkens de door verwerende partij overgelegde stukken heeft zij ten slotte nooit aan verzoekster de beroepsmogelijkheden ter kennis gebracht, op de wijze voorgeschreven bij artikel 35 van het openbaarheidsdecreet van 26 maart 2004.

11. In die omstandigheden mag verzoekster geen verwijt treffen dat zij aan de basis zou liggen van het feit dat verwerende partij haar beroepschrift van 2 september 2011 niet zou hebben ontvangen, begrijp: dat laatstgenoemde dat beroep niet heeft opgemerkt, noch dat het intern beroep mogelijk thans nog niet is uitgeput en bijgevolg geen eindbeslissing is aangevochten.

Het komt, meer nog, in de zo-even geschetste omstandigheden meer dan gepast voor de kosten van de vordering ten laste van verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 december 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Van Haegendoren